

ΔΕΝ ΖΗΤΑΜΕ ΤΟΝ ΟΙΚΤΟ ΚΑΝΕΝΟΣ. ΖΗΤΑΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
ΟΛΩΝ ΣΑΣ.

Προβαίνουμε στην κατάληψη της ΙΛΙΑΔΟΣ 5-7 στις 7/1/1990, γιατί πιστεύουμε ότι η κατάσταση όσον αφορά το πρόβλημα της στέγασης έχει φτάσει σε εξευτελιστικά για την ανθρώπινη προσωπικότητα και αξιοπρέπεια επίπεδα. Είναι αδύνατον πλέον για χαμηλόμισθους, ανεvidίκευτους ή άμισθους να νοικιάσουν ένα σπίτι, τη στιγμή που τα ποσά των ενοικίων έχουν ξεπεράσει το μηνιαίο εισόδημα ενός ατόμου, ενώ παράλληλα εκατοντάδες κτήρια παραμένουν κλειστά, λόγω απείθειας ιδιοκτητών και κοινής γνώμης. Οικογένειες, όπου και οι δύο εργάζονται, δίνουν όλα τους τα λεφτά σε ενοίκιο και λογαριασμούς και φτάνουν σε ώριμες ηλικίες να εξορτώνται ακόμη από τη βοήθεια γονιών ή μεγαλύτερων συγγενών, για να τα φέρουν βόλτα. Όμως, το πιο εξωφρενικό απ' όλα είναι οι (κοινωνικές) διακρίσεις που κάνουν οι ιδιοκτήτες, προκειμένου να νοικιάσουν στέγη στον υποψήφιο καλοπληρωτή, ο οποίος δεν πρέπει συνήθως να είναι νέος, φοιτητής, άνεργος, να έχει κατοικίδια ζώα ή ανήλικα παιδιά και επιπλέον πρέπει να φαίνεται εμφανισιακά αποβλακωμένος, ώστε να πείθει ότι δεν μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα, ει δυνατόν να είναι άχρωμος, άσμος, άγευστος, να πληρώνει δηλαδή, αλλά να μην υπάρχει.

Γι' αυτούς τους λόγους, αντιδρώντας στην κοινωνική προκατάληψη και ρατσισμό, στη μονοτονία και στην εξομίωση, αλλά και γενικότερα, γιατί σιχαθήκαμε να ζούμε για να πληρώνουμε λογαριασμούς, με το άγχος που μας αναγκάζει να ξεχνάμε ότι η κατοικία είναι φυσικό και αναφαίρετο κοινωνικό δικαίωμα όλων των ανθρώπων στη γη και θά'πρεπε να παρέχεται δωρεάν κι όχι με μαυραγορίτικες διαθέσεις, αποφασίσαμε να πάρουμε αυτή την υπόθεση στα χέρια μας.

Οι πόλεις έχει αποδειχθεί ότι είναι τα μέρη στα οποία γεννιούνται, εργάζονται, δημιουργούν, ερωτεύονται και τελικά πεθαίνουν εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, απ' τους οποίους κανείς σχεδόν δεν μπορεί να ανεχτεί τον διπλανό του και κανένας στην πραγματικότητα δεν έχει συνειδητά επιλέξει τοῦ τρόπου που ζει. Εμείς, επειδή δεν είμαστε γεννημένοι βουκόλοι, ούτε αθεράπευτα ρομαντικοί οραματιστές της επιστροφής στην ύπαιθρο, πιστεύουμε ότι έχουμε ένα χρέος να ξεπληρώσουμε σ' αυτή την πόλη που μας χωνεύει μέσα της. Θέλουμε να ζήσουμε αλλιώς εδώ που βρεθήκαμε και να κάνουμε το καλύτερο μέσα από την καθημερινότητα.

Είμαστε νέοι, φίλοι και γνωστοί, έχουμε άλλες απόψεις για τη ζωή και δεν είμαστε υποχρεωμένοι να περιμένουμε την εκπλήρωση των υποσχέσεων οποιασδήποτε αποχρώσεως πολιτικάντηδων για τη νεολαία. Ούτως ή άλλως, πιστεύουμε, όπως και όλος ο υπόλοιπος κόσμος, πως τίποτα δεν αλλάζει, εκτός κι αν το προσπαθήσεις εσύ ο ίδιος. Ο τελικός μας στόχος είναι να μεταβάλλουμε-με πολλές και όμορφες ιδέες-το εγκαταλελειμένο αυτό σπίτι σε ένα αυτοδιαχειριζόμενο κέντρο δημιουργίας, αντίστασης και ανθρωπιάς. Δεν ευαγγελιζόμαστε την αρχή ενός νέου κόσμου, ούτε πιστεύουμε ότι μπορούμε λίγοι άνθρωποι ν' αλλάξουμε την πορεία της κοινωνίας και του κόσμου ολόκληρου-αυτό που πιστεύουμε, όμως, έστω κι αν τελικά δεν το πετύχουμε εξ' ολοκλήρου, είναι ότι το παλιό αυτό σπίτι μπορεί ν' αλλάξει τη δική μας ζωή, τη ζωή της γειτονιάς και την ζωή της πόλης μας. Γι' αυτό άλλωστε ζητάμε την συμπαράσταση όλων, επειδή ακριβώς πρόκειται για μία υπόθεση

που μας αφορά όλους, έμμεσα ή και άμεσα.

Ένα ακόμη από τα εκατοντάδες κλειστά σπίτια στη Θεσσαλονίκη καταλαμβάνεται σήμερα. Το βαφτίζουμε "ΠΑΝΔΩΡΑ", γιατί είναι πολύ ανθρώπινο όνομα για ένα τέτοιο σπιτικό με ψυχή και γιατί η Πανδώρα ήταν αυτή που, αγνοώντας τις απαγορευτικές εντολές των θεών, άνοιξε το κουτί που περιείχε όλες τις δυστυχίες και τα ανθρώπινα πάθη, αφήνοντας όμως στον πάτο του την Ελπίδα.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Μ'ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

1+1=3 Η ΤΡΙΤΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

(Έπρεπε να το περιμένετε ότι, αφού ζευγάρωσαν, θα πολλαπλασιαζόντουσαν)